

দৈৰ্ঘ্য নকৰিব কিম্বা
কৃতজ্ঞ হওক

আৰু এতিয়া হে মোৰ সন্তানসকল, মোৰ কথা শুনা আৰু প্ৰতাৰণা
আৰু ঈৰ্ষাৰ আত্মাৰ পৰা সাৱধান হোৱা। কিয়নো ঈৰ্ষাই মানুহৰ
সমস্ত মনৰ ওপৰত শাসন কৰে, আৰু তেওঁক খাবলৈ, পান কৰিবলৈ
আৰু কোনো ভাল কাম কৰিবলৈ নিদিয়ৈ। কিন্তু ই তেওঁক কেতিয়াও
তেওঁক ধ্বংস কৰিবলৈ পৰামৰ্শ দিয়ে যে তেওঁ ঈৰ্ষা কৰে;
আৰু যেতিয়ালৈকে ঈৰ্ষা কৰাজন ফুলি উঠে, ঈৰ্ষা কৰাজন ম্লান হয়...
মই শিকিলোঁ যে ঈৰ্ষাৰ পৰা মুক্তি ঈশ্বৰৰ ভয়ৰ দ্বাৰাই হয়।
কিয়নো যদি কোনো মানুহে প্ৰভুৰ ওচৰলৈ পলাই যায়, তেন্তে দুই
আত্মাই তেওঁৰ পৰা পলাই যায় আৰু তেওঁৰ মন লঘু হয়।
আৰু এতিয়াৰ পৰা তেওঁ ঈৰ্ষা কৰাজনৰ প্ৰতি সহানুভূতিশীল হয় আৰু
তেওঁৰ প্ৰতি শত্ৰুতা কৰাসকলক ক্ষমা কৰে আৰু সেয়েহে তেওঁৰ
ঈৰ্ষাৰ পৰা বিৰত থাকে। চিমিয়নৰ নিয়ম ১:১৬-২০

এতেকে, হে মোৰ সন্তানসকল, সকলো ঈৰ্ষা আৰু ঈৰ্ষাৰ পৰা
সাৱধান হওক আৰু একান্ত হৃদয়েৰে চলি থাকক, যাতে ঈশ্বৰে
তোমালোকক অনুগ্ৰহ আৰু মহিমা আৰু তোমালোকৰ মূৰত আশীৰ্বাদ
দিয়ে, যেনেকৈ তোমালোকে যোচেফৰ ক্ষেত্ৰত দেখা পাইছিল।
চিমিয়নৰ নিয়ম ২:৫

হে মোৰ সন্তানসকল, প্ৰত্যেককে নিজৰ ভায়েকক সৎ হৃদয়েৰে
প্ৰেম কৰা, আৰু ঈৰ্ষাৰ আত্মা তোমালোকৰ পৰা আঁতৰি যাব।
কিয়নো ইয়াৰ দ্বাৰা আত্মা বনৰীয়া হয় আৰু শৰীৰ ধ্বংস হয়;
ই মনত কেৰাধ আৰু যুদ্ধৰ সৃষ্টি কৰে, আৰু তেজৰ কামত আলোড়িত
কৰে, আৰু মনক উমাদনালৈ লৈ যায়, আৰু আত্মাৰ বাবে হুলস্থূল
আৰু শৰীৰৰ কঁপনিৰ সৃষ্টি কৰে। কিয়নো টোপনিৰ সময়তো কুৎসিত
ঈৰ্ষাই চেপি ধৰে, আৰু দুই আত্মাৰে আত্মাক বিচলিত কৰে,
আৰু শৰীৰক বিচলিত কৰে, আৰু বিভ্ৰান্তিত মনক টোপনিৰ পৰা
জগাই তোলে; আৰু দুই আৰু বিষাক্ত আত্মাৰ দৰে মানুহৰ আগত
সেইদৰে প্ৰকাশ পায়। চিমিয়নৰ নিয়ম ২:৭-৯

কিয়নো ঘৃণাই লাভৱান লোকসকলৰ বিৰুদ্ধেও ঈৰ্ষাৰ সৈতে কাম কৰে;
গাদৰ নিয়ম ১:২২

ধাৰ্মিকতাই ঘৃণাক বাহিৰ কৰে, নম্ৰতাই ঈৰ্ষাক ধ্বংস কৰে। কিয়নো
ধাৰ্মিক আৰু নম্ৰ ব্যক্তিয়ে অন্যায় কৰিবলৈ লাজ পায়, কাৰণ প্ৰভুৱে
নিজৰ প্ৰৱণতাক চোৱা-চিতা কৰে। গাদৰ নিয়ম ১:২৭-২৮

কিয়নো দুখীয়া মানুহে যদি ঈৰ্ষাৰ পৰা মুক্ত হয়, তেন্তে তেওঁ
সকলো বিষয়তে প্ৰভুক সন্তুষ্ট কৰে, তেন্তে তেওঁ সকলোতকৈ
বেছি ধন্য হয়, কাৰণ তেওঁৰ অসাৰ মানুহৰ কষ্ট নাই। এতেকে
তোমালোকৰ আত্মাৰ পৰা ঈৰ্ষা আঁতৰাই তোমালোকক সৎ হৃদয়েৰে
প্ৰেম কৰা। গাদৰ নিয়ম ২:১৫-১৬

মইও ভক্ষণকাৰী ঈৰ্ষাৰে নাযাওঁ; কিয়নো তেনে মানুহৰ প্ৰজ্ঞাৰ লগত
কোনো সঙ্গতি নাথাকিব।” চলোমনৰ জ্ঞান ৬:২৩

পাপীৰ মহিমাৰ প্ৰতি ঈৰ্ষা নকৰিবা; গীৰ্জা ৯:১১ পদ

ধন-সম্পত্তি এজন কুটিল মানুহৰ বাবে সুদৰ নহয়, আৰু ঈৰ্ষাপৰায়ণ
মানুহে ধনেৰে কি কৰিব লাগে? উপদেশক ১৪:৩ পদ

যিজনে নিজকে ঈৰ্ষা কৰে, তাতকৈ বেয়া কোনো নাই; আৰু এইটো
তেওঁৰ দুষ্টতাৰ প্ৰতিদান। আৰু যদি তেওঁ ভাল কাম কৰে,
তেন্তে তেওঁ অনিচ্ছাকৃতভাৱে কৰে; আৰু শেষত তেওঁ নিজৰ দুষ্টতাক
ঘোষণা কৰিব। ঈৰ্ষাপৰায়ণ মানুহৰ দুষ্ট চকু থাকে; তেওঁ নিজৰ মুখ
ঘূৰাই আনে আৰু মানুহক তুচ্ছজ্ঞান কৰে। লোভী মানুহৰ চকু নিজৰ
অংশত সন্তুষ্ট নহয়; আৰু দুষ্টৰ অপৰাধে তেওঁৰ প্ৰাণ শুকুৱাই
পেলায়। দুষ্ট চকুৱে নিজৰ পিঠাক ঈৰ্ষা কৰে আৰু তেওঁ নিজৰ টেবুলত
নিগাৰ্ড। উপদেশক ১৪:৬-১০ পদ

ঈৰ্ষা আৰু কেৰাধে আয়ুস চুটি কৰে আৰু সাৱধানে সময়ৰ আগত বয়স
আনে। গীৰ্জা ৩০:২৪ পদ

দুষ্টকৰ্মীৰ কাৰণে নিজকে চিন্তিত নকৰিবা, আৰু অধৰ্মীসকলৰ প্ৰতি
ঈৰ্ষা নকৰিবা । কিয়নো সিহঁত অতি সোনকালে ঘাঁহৰ দৰে কাটি
পেলোৱা হ'ব আৰু সেউজীয়া বনৌষধিৰ দৰে শুকাই যাব ।
গীতমালা ৩৭:১-২

...কিয়নো মই মূৰ্খৰ প্ৰতি ঈৰ্ষা কৰিছিলো, যেতিয়া মই দুষ্টৰ সমৃদ্ধি
দেখিছিলো...তেওঁলোকৰ চকু দুটা মোটা হৈ উঠে: তেওঁলোকৰ হৃদয়ে
ইচ্ছা কৰাতকৈও অধিক আছে...চোৱা, এইসকল অধৰ্মী, যিসকলে...
বিশ্ব; তেওঁলোকৰ ধন-সম্পত্তি বৃদ্ধি পায়...যেতিয়া মই এই কথা
জানিবলৈ ভাবিছিলো, তেতিয়া মোৰ বাবে ই বৰ কষ্টদায়ক আছিল;
যেতিয়ালৈকে মই ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ স্থানত নাযাওঁ; তেতিয়া বুজিলোঁ মই
তেওঁলোকৰ শেষ । নিশ্চয় তুমি সিহঁতক পিছল ঠাইত ৰাখিলা,
সিহঁতক ধ্বংস কৰিলে...কিয়নো চোৱা, তোমাৰ পৰা দূৰত থকা সকল
বিনষ্ট হ'ব; কিন্তু ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যোৱাটো মোৰ বাবে ভাল,
মই তোমাৰ সকলো কৰ্মৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ
ওপৰত মোৰ বিশ্বাস ৰাখিছো । গীতমালা ৭৩

অত্যাচাৰীক ঈৰ্ষা নকৰিবা, আৰু তেওঁৰ কোনো পথ বাছি নিদিবা ।
কিয়নো কুৎসিত লোক যিহোৱাৰ বাবে ঘৃণনীয়, কিন্তু তেওঁৰ গোপন
ধাৰ্মিক লোকৰ ওচৰত । হিতোপদেশ ৩:৩১-৩২

সুস্থ হৃদয় মাংসৰ প্ৰাণ, কিন্তু হাড়ৰ পচি যোৱাতাক ঈৰ্ষা কৰা ।
হিতোপদেশ ১৪:৩০

আপোনাৰ হৃদয়ে পাপীসকলক ঈৰ্ষা নকৰিবা, কিন্তু গোটেই দিনটো
যিহোৱাৰ ভয়ত থাকক । কিয়নো নিশ্চয় অন্ত আছে; আৰু তোমাৰ
আশা বিচ্ছিন্ন নহ'ব । হিতোপদেশ ২৩:১৭-১৮

দুষ্ট মানুহৰ প্ৰতি ঈৰ্ষা নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ লগত থাকিবলৈ
ইচ্ছা নকৰিবা । কিয়নো তেওঁলোকৰ হৃদয়ে ধ্বংসৰ বিষয়ে অধ্যয়ন
কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ ওঁঠে দুষ্টতাৰ কথা কয় । হিতোপদেশ ২৪:১-২
দুষ্ট মানুহৰ কাৰণে নিজকে চিন্তা নকৰিবা, আৰু দুষ্ট লোকৰ প্ৰতি ঈৰ্ষা
নকৰিবা; কিয়নো দুষ্ট মানুহৰ কোনো পুৰস্কাৰ নাথাকিব; দুষ্টৰ চাকি
নুমুৱাই দিয়া হ'ব । হিতোপদেশ ২৪:১৯-২০